

Sygn. akt I ACz 509/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	:	SSA Magdalena Pankowiec
Sędziowie	:	SSA Bogusław Dobrowolski SSA Irena Ejsmont - Wiszowata

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. T.**

z udziałem **A. M., K. H., A. P., S. R., P. S. i J. Ś.**

na skutek zażalenia wnioskodawcy A. T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ns 70/13

p o s t a n a w i a :

1. zmienić zaskarżone postanowienie:

a) **w punkcie III w ten sposób, że nakazać uczestnikom postępowania A. M., K. H., A. P., S. R., P. S. i J. Ś. przeproszenie wnioskodawcy przez zamieszczenie na ich koszt w najbliższym wydaniu *Gazety (...)* na trzeciej stronie w ramce formatu co najmniej 5 cmx5 cm, czcionką w rozmiarze 12 następującego oświadczenia: „Przepraszam Wójta Gminy M. A. T. za zamieszczenie nieprawdziwych treści w ulotce (...) dla M.(...): A. M., K. H., A. P., S. R., P. S. i J. Ś.; nakazać uczestnikom postępowania, aby wpłacili solidarnie kwotę 3.000 (trzy tysiące) zł na rzecz Fundacji (...) w S., ulica (...), (...)-(...) S., KRS (...); oddalić wniosek w pozostałym zakresie;**

b) **w punkcie IV o tyle, że kwotę 120 zł zastąpić kwotą 960 zł;**

2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;

3. **zasądzić od uczestników postępowania solidarnie na rzecz wnioskodawcy 480 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. T. w dniu 16 kwietnia 2013 roku wniósł o:

I. Nakazanie uczestnikom postępowania A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w ulotce zatytułowanej „(...) dla M.” o treści:

1. „jego główne obietnice wyborcze to basen i uzdrowisko. Niestety, na razie o jednym i drugim musimy zapomnieć. Cały wysiłek i pieniądze poszły na (...) w M.”.

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż Wójt Gminy M. A. T. wydał całe pieniądze publiczne na (...)w M..

2. „To indywidualny pomysł A. T., którym z nikim się nie dzielił – ani z mieszkańcami gminy, ani nawet z radnymi. Wszystko działo się poza naszymi plecami, bez rzetelnej informacji i jakiegokolwiek debaty społecznej na ten temat.”

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści”

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż (...)w M. jest indywidualnym pomysłem A. T., o którym nie informował opinii publicznej.”

3. „Czy wiesz, że planowany, całościowy koszt (...) to nie około 100 mln zł, jak wszem i wobec rozgłaszał A. T., ale ponad 276 mln zł.”

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż Wójt Gminy M. A. T. wyda ponad 276 mln zł na (...)

4. „Istnieje zapis, który nie pozwala wycofać się Gminie z rozpoczętej realizacji P. Trylogia, nawet jeżeli w trakcie realizacji prace te okażą się dużo kosztowniejsze niż planowano”.

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż istnieje zapis w umowie o dofinansowanie (...) w M., który nie pozwala Gminie na jej rozwiązanie.”

5. „Istnieje zapis, który nie pozwala, aby (...)był instytucją dochodową. (...) nie może przynosić zysków.”

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż (...) w M. nie jest instytucją dochodową i że nie może przynosić zysków”.

6. „jedno jest pewne – (...) będzie przynosić straty, a gmina będzie musiała je pokrywać z własnego budżetu”.

poprzez zamieszczenie sprostowania o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H. A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż Wójt Gminy M. A. T. realizując inwestycje(...) spowoduje straty w budżecie gminy”;

-sprostowanie miało być dokonane przez ich publikację w najbliższym wydaniu dziennika Gazeta (...) na trzeciej stronie, czcionką w rozmiarze 12;

II. wydanie zakazu publikowania przytoczonych informacji zawartych uprzednio w ulotce „(...) dla M.”;

III. nakazanie uczestnikom postępowania przeproszenia go poprzez zamieszczenie na ich koszt, w najbliższym wydaniu Gazety (...), na pierwszej stronie, w ramce formatu co najmniej 5 cm x 5 cm, czcionką w rozmiarze 12 następującego oświadczenia:

„Niniejszym przepraszam Wójta Gminy M. A. T. za publiczne pomówienie Go poprzez zamieszczenie nieprawdziwych treści w ulotce „(...) dla M.” A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś.”

IV. nakazanie uczestnikom postępowania wpłacenia solidarnie kwoty 10.000 zł na rzecz Fundacji (...) w S., ul. (...) (...)-(...) S., KRS (...);

V. zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2013 r. na podstawie art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. Nr 88, poz. 985 ze zm. – dalej: u.r.l.) Sąd Okręgowy w Białymstoku:

1. Nakazał uczestnikom postępowania A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w ulotce „(...) dla M.” poprzez zamieszczenie sprostowania na własny koszt w najbliższym wydaniu Gazety (...) na 3 stronie czcionką o rozmiarze 12 następującej treści:

„Nieprawdziwe są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż:

- 1) Wójt Gminy M. A. T. wydał całe pieniądze publiczne na (...) w M.;
- 2) (...) w M. jest indywidualnym pomysłem A. T., o którym nie informował opinii publicznej;
- 3) Wójt Gminy M. wyda ponad 276 milionów złotych na (...) w M.;
- 4) Istnieje zapis w umowie o dofinansowanie (...) w M., który nie pozwala Gminie na jej rozwiązanie;
- 5) (...) w M. nie jest instytucją dochodową i nie może przynosić zysków.”

2. Zakazał uczestnikom postępowania A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. rozpowszechniania wymienionych w p. I niezgodnych z prawdą informacji zawartych w ulotce „(...) dla M.”

3. Oddalił wniosek w pozostałym zakresie;

4. Zasądził od uczestników postępowania solidarnie na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że bezspornie 1 marca 2013r. Komisarz Wyborczy w B. postanowił o przeprowadzeniu 21 kwietnia 2013r. referendum gminnego w sprawie odwołania wójta gminy M. przed upływem kadencji. Uczestnicy postępowania A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. utworzyli referendalny komitet inicjatywny, który wydał m.in. ulotkę zatytułowaną „(...) dla M..

Zasady i tryb przeprowadzania referendum określa ustawa z dnia 15 września 2000 roku o referendum lokalnym, która w art. 35 stanowi, że jeżeli plakaty, hasła, ulotki, wypowiedzi albo inne formy propagandy i agitacji zawierają nieprawdziwe dane i informacje, każdy z zainteresowanych ma prawo złożyć do sądu wniosek o:

- orzeczenie konfiskaty takich materiałów;
- wydanie zakazu publikowania takich materiałów;
- nakazanie sprostowania informacji;
- nakazanie uczestnikowi wpłacenia kwoty do 10 000 zł na rzecz instytucji charytatywnej;

- zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwoty do 1 000 zł tytułem odszkodowania.

Sporny materiał wyborczy został rozpowszechniony. Zawiera on informacje nieprawdziwe i narusza dobra osobiste wnioskodawcy.

Sąd ustalił, że informacja „A. T. przed wyborami obiecywał wiele. Jego główne obietnice wyborcze to basen i uzdrowisko. Niestety, na razie o jednym i drugim musimy zapomnieć. Cały wysiłek i pieniądze poszły na (...) w M.” jest nieprawdziwa. W czasie trwania obecnej kadencji, poza realizacją (...), wójt podejmował także inne działania mające na celu wywiązanie się z tych obietnic wyborczych. Potwierdzają to dołączone do wniosku załączniki w postaci: założeń do studium operatu uzdrowskiego M., wniosku o zatwierdzenie projektu robót geologicznych, decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych na wykonanie odwiertu wiertniczego ujmującego wody do celów leczniczych z utworów kambriu i ediakaru w miejscowości M. n/B., a także faktury VAT za wykonanie opracowania naukowego „Właściwości leczniczych klimatu M. wraz ze świadectwem potwierdzającym te właściwości”. Realizacja (...)nie była także przyczyną zmniejszenia zakresu inwestycji w Gminie. Z twierdzeń wnioskodawcy wynika, że na realizację innych celów w budżecie gminy każdego roku przeznaczana była kwota ok. 8 000 000 zł. Faktem, jest że realizacja (...) jest najbardziej kosztowną inwestycją, jednak inne cele także są realizowane, co ostatecznie potwierdzili także uczestnicy postępowania.

Nieprawdziwy okazał się także zarzut „To indywidualny pomysł A. T., którym z nikim się nie dzielił – ani z mieszkańcami gminy ani nawet z radnymi. Wszystko działo się poza naszymi plecami bez rzetelnej informacji i jakiegokolwiek debaty społecznej na ten temat.” Sąd ustalił, że realizacja projektu była konsultowana. Decyzja o realizacji została podjęta w Uchwale nr (...) Rady Gminy M. z dnia 28 września 2011 roku w sprawie finansowania realizacji projektu S. Kresowa (...) jako Ośrodek (...) z (...) Filmowych Dzieł(...) a następnie w Uchwale nr (...)Rady Gminy M. z dnia 28 marca 2012 roku w sprawie finansowania realizacji projektu (...) w M.. Także analiza protokołów posiedzeń Rady prowadzi do konstatacji, że kwestia realizacji projektu P. była przedmiotem dyskusji na niemal każdym posiedzeniu. Wójt na bieżąco informował radnych o etapach działań oraz zakresie rzeczowym i finansowym projektu. Informacje o tych planach były publikowane w prasie lokalnej i wojewódzkiej, zatem były udostępnione opinii publicznej.

Nieprawdą jest także zarzut, że planowany całościowy koszt P. to ponad 276 mln zł. Z treści Studium (...) dla Projektu pt.: „(...)w M. wynika, że przygotowane zostały trzy warianty realizacji, których koszt wahał się od ok. 30 000 000 zł do 276 000 000 zł. Do realizacji został przyjęty wariant, którego wartość wynosiła 32 944 501 zł. Nawet w przypadku wzrostu wydatków, na dzień dzisiejszy nie można stwierdzić, jaki będzie ostateczny koszt inwestycji i czy rzeczywiście sięgnie wskazanej w ulotce kwoty.

Analiza treści umowy nie pozwala zgodzić się z zarzutem, który dotyczył umownego zapisu „nie pozwalającego na wycofanie się Gminie z rozpoczętej realizacji (...) nawet jeżeli w trakcie realizacji prace te okażą się dużo kosztowniejsze niż planowano”. W § 19 pkt 3 umowy nr(...)- 00 wskazano możliwość rozwiązania umowy za porozumieniem stron w wyniku wystąpienia okoliczności, które uniemożliwiają dalsze wykonywanie obowiązków w niej zawartych. Umowa jasno przewiduje możliwość jej rozwiązania. Konieczność zwrotu dotacji wraz z odsetkami i jej wysokość jest kwestią odrębną.

Nieprawdziwy jest także zarzut co do istnienia zapisu nie pozwalającego, by P. był instytucją dochodową i przynosił zyski. Ta informacja jest nieprecyzyjna, a przez to także nieprawdziwa. Gmina wystąpiła o udzielenie dofinansowania ze środków unijnych, w wysokości 90% wartości inwestycji. Zgodnie z zasadami dotyczącymi finansowania inwestycji w takim przypadku przez okres pięciu lat nie może ona przynosić zysków. Nie oznacza to, że nie może bilansować się do „zera”. Może także przynosić dochód, który zostanie przeznaczony na poszerzenie oferty. Po upływie pięcioletniego okresu, inwestycja może być dowolnie modyfikowana i wykazywać zysk. Istnienie zapisu, że P. nie jest instytucją dochodową, nie oznacza że nie może „zarabiać” na swoje utrzymanie. Tak sformułowana informacja wprowadza odbiorców w błąd i kreuje fałszywy obraz charakteru inwestycji.

Podanie w ulotce nierzetelnych informacji wprowadza w błąd opinię publiczną i stawia obecnego wójta w niekorzystnym świetle. Rozpowszechnianie tych treści jest związane z ogłoszonym referendum, mogą mieć one wpływ na wynik głosowania. Sąd Okręgowy, stosownie to treści art. 35 ustawy o referendum gminnym, nakazał ich sprostowanie zgodnie z wnioskiem i zakazał dalszego rozpowszechniania.

Wniosek w zakresie żądania sprostowania informacji odnoszącej się do rzekomych strat jakie będzie przynosił P. i związanej z tym konieczności pokrywania ich z budżetu Gminy do został oddalony, ponieważ w toku postępowania nie wykazano, by informacja ta była nieprawdziwa.

Sądu Okręgowy ocenił, że brak jest podstaw do uwzględnienia żądania przeproszenia. Mimo tego, że w znacznej części rozpowszechniane informacje nie były prawdziwe, zasadniczym celem działania członków komitetu inicjatywnego w sprawie referendum było dobro społeczności lokalnej, a nie szkalowanie osoby wójta. Sąd nie zgodził się z jego twierdzeniami, że informacje miały na celu znieważenie wnioskodawcy jako osoby prywatnej. Zarzuty odnosiły się do jego działań prowadzonych w trakcie sprawowania mandatu wójta i związanych z tą funkcją.

Oddalił także żądanie zasądzenia 10.000 zł na cele charytatywne. Samo zgłoszenie takiego żądania, w przypadku zobowiązania do innych działań, nie obliguje do jego uwzględnienia. Zakres udzielonej ochrony prawnej jest w okolicznościach sprawy wystarczający i nie wymaga dodatkowego wzmocnienia poprzez nałożenie obowiązków finansowych. Za takim rozstrzygnięciem przemawia ponadto fakt, działania w ramach inicjatywy społecznej podejmowanej „pro bono”.

Wysokość należnych kosztów zastępstwa Sąd ustalił w oparciu o § 2 ust. 2 i art. § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca, zaskarżając je w punktach III i IV, zarzucił:

- obrazę przepisów prawa procesowego mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 233 § 1 k.p.c., przez dokonanie przez Sąd oceny materiału dowodowego w sposób dowolny, bez jego wszechstronnego rozważenia w oparciu o zasady logiki i doświadczenia życiowego oraz poprzez dokonanie ustaleń sprzecznych z treścią zebranego materiału dowodowego polegający na przyjęciu, że:

1. kwota 10 tys. zł nie może zostać zasądzona bowiem uczestnicy postępowania działali pro bono, a informacje nieprawdziwe wskazane w treści ulotki nie stanowiły pomówienia i z uwagi na to niezasadne jest również nakazanie uczestnikom postępowania opublikowania przeprosin A. T.;

2. informacja zawarta o treści: „jedno jest pewne – (...) będzie przynosić straty, a gmina będzie musiała je pokrywać z własnego budżetu” nie jest informacją nieprawdziwą;

3. obrazę prawa materialnego, tj. art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym przez błędne przyjęcie, że warunkiem koniecznym orzeczenia zobowiązania uczestników postępowania do przeproszenia wnioskodawcy i zobowiązania do zapłaty określonej kwoty na rzecz instytucji charytatywnej jest stwierdzenie, że nieprawdziwe informacje i dane zawarte w ulotkach stanowią pomówienie wnioskodawcy;

- naruszenie § 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) przez przyznanie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w granicach minimalnej stawki, podczas gdy niezbędny nakład pracy pełnomocnika związany z charakterem sprawy, tryb rozpoznania sprawy i przyczynieniem się do wyjaśnienia spornych w niej kwestii przemawiał za ustaleniem wynagrodzenia na wyższym poziomie, obejmującym wielokrotność minimalnej stawki.

Wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nakazanie uczestnikom postępowania:

1. sprostowania nieprawdziwych informacji o treści: „jedno jest pewne - (...) będzie przynosić straty, a gmina będzie musiała je pokrywać z własnego budżetu" w najbliższym wydaniu dziennika Gazeta (...) na trzeciej stronie czcionką w rozmiarze 12 o następującej treści:

„Nieprawdziwe i pozbawione podstaw faktycznych są zarzuty przedstawione przez A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. stwierdzające, iż Wójt Gminy M. A. T. realizując inwestycje (...) spowoduje straty w budżecie gminy"

2.

3. nakazanie uczestnikom postępowania przeproszenia wnioskodawcy poprzez zamieszczenie na ich koszt, w najbliższym wydaniu Gazety (...), na pierwszej stronie, w ramce formatu co najmniej 5x5 cm, czcionka w rozmiarze 12 następującego oświadczenia:

„Niniejszym przepraszam Wójta Gminy M. A. T. za publiczne pomówienie Go poprzez zamieszczenie nieprawdziwych treści w ulotce „ (...) dla M." A. M., K. H., A. P., S. R., P. S., J. Ś. ".

4. obciążenie uczestników postępowania kosztami sądowymi i zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest uzasadnione w zasadniczej części.

Postanowienie Sądu pierwszej instancji w części, w której podzielił zarzut niezgodności z rzeczywistością prawie wszystkich (poza objętym zaskarżeniem wnioskodawcy) zarzutów stawianych w ulotce wyborczej jest prawomocne i wiąże Sąd Apelacyjny (art. 365 § 1 k.p.c.).

Odnosząc się do zarzutów zażalenia należy wskazać, że art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy o referendum lokalnym przyznaje zainteresowanemu jedynie roszczenie o sprostowanie informacji nieprawdziwych, zatem opisowych, dających się w dacie orzekania (art. 316 § 1 k.p.c. stosowany w postępowaniu nieprocesowym w związku z art. 13 § 1 k.p.c.) zweryfikować według kryterium prawda-falsz. Jeśli chodzi o sformułowanie z ulotki dotyczące strat, jakie zdaniem jej autorów będzie przynosić (...), a które Gmina będzie zmuszona pokrywać z własnego budżetu, zauważyć trzeba, że przekaz ten nie może być rozpatrywany w takich kategoriach. W rzeczywistości jest on wnioskowaniem na temat stanu przyszłego i niepewnego, stąd na chwilę obecną nie można zbadać jego prawdziwości. Dlatego trafna jest, wprawdzie hasłowo tylko umotywowana, ocena Sądu Okręgowego, że nie jest to informacja nieprawdziwa i oddalenie w konsekwencji jej dokonania żądania sprostowania tego zapisu.

Sąd Apelacyjny podzielił natomiast stanowisko wnioskodawcy o istnieniu podstaw do nakazania uczestnikom postępowania zamieszczenia w prasie przeproszenia. Brak jest wprawdzie dowodów pozwalających zgodzić się ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu zażalenia, że działanie uczestników w zakresie rozpowszechniania informacji narażających go na utratę zaufania publicznego należy ocenić jako działanie podmiotów realizujących indywidualne interesy, kierowanych osobistą niechęcią do jego osoby. Nie ulega też wątpliwości, że jakkolwiek władze samorządowe są wybierane w demokratycznych wyborach, kontrola ich obecnych poczynań oraz sposobu rozporządzania finansami publicznymi co do zasady mieści się w pojęciu działań dla dobra publicznego. Inaczej natomiast ocenić należy rozpowszechnianie wiadomości nieprawdziwych, przy tym niesprawdzonych przy wykorzystaniu dostępnych źródeł informacji. Warunkiem udzielenia ochrony na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 4 ustawy o referendum lokalnym (nakazania przeproszenia) nie jest także, jak błędnie wskazał Sąd Okręgowy rozpowszechnianie informacji szkalujących wnioskodawcę. Treść regulacji z punktu 4. powinna być odniesiona i rozpatrywana w nawiązaniu do art. 35 ust. 1 ab initio, gdzie wyraźnie wskazano, że roszczenie może być dochodzone w każdym przypadku rozpowszechniania informacji nieprawdziwych. Wszystkie wymienione w art. 35 ust. 1 ustawy o referendum roszczenia są równorzędne. Dla ich zasadności nie jest zatem wymagane wykazanie jakichkolwiek dodatkowych przesłanek, poza niezgodnością z prawdą, aczkolwiek okoliczności dotyczące strony podmiotowej, takie jak dołożenie należytej staranności przy pozyskiwaniu rozpowszechnionej następnie informacji, oparcie się na danych

z wiarygodnego źródła, mogą przemawiać za ograniczeniem zastosowanej sankcji tylko do nakazania sprostowania. Brak zawinienia (dołożenie należytej staranności przy gromadzeniu rozpowszechnianych informacji) jest jednak objęty ciężarem dowodu osoby je publikującej (art. 6 k.c.).

Bez znaczenia pozostają zatem intencje (brak zamiaru zniesławienia, szkalowania) artykułowane przez uczestników na etapie postępowania sądowego. O ile można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że kontrola społeczna działalności organów samorządu terytorialnego, może przejawiać się w różnych formach, także poprzez zawiązywanie komitetów inicjatywnych mających na celu przeprowadzenie referendum, nie sposób ocenić, że w aprobowanych ramach związanej z kampanią referendalną debaty publicznej mieści się podawanie nieprawdziwych, niesprawdzonych informacji o działalności organu gminy – wójta, w sprawie odwołania którego ma się odbyć referendum.

W toku rozprawy A. M. wskazywał wprawdzie, że analizując koszty finansowania budowy i przyszłego funkcjonowania (...) uczestnicy postępowania opierali się na informacjach zawartych w studium wykonalności projektu oraz kalkulacji kosztów sporządzonej przez specjalistyczną (...) firmę. Jednak w materiale dowodowym sprawy brak jest dokumentów potwierdzających, że w ogóle przeprowadzili weryfikację danych, zamieszczonych w ulotce przedwyborczej. Było to możliwe w trybie określonym w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z dnia 8 października 2001 r. nr 112 poz. 1198 z późn. zm.). Ustawa ta określa uprawnienia związane z uzyskiwaniem informacji publicznej - niezwłocznego uzyskania danych o sprawach publicznych, a także ponownego wykorzystania otrzymanych informacji. Przepis art. 6 ustawy określa spektrum spraw, w jakich informacja winna być udzielana, także przez organy samorządu, przy czym nie jest to katalog zamknięty. Tryb postępowania został określony w przepisach art. 10 i następnych ustawy. Uczestnicy zaniechali wystąpienia o uzyskanie informacji w ten sposób. Większość zarzutów postawionych wnioskodawcy w treści ulotki wyborczej sprowadzała się do dowolnej interpretacji faktów związanych z finansowymi posunięciami władz Gminy w odniesieniu do projektu budowy P..

Z uwagi na niedopełnienie staranności przy gromadzeniu danych opublikowanych w materiałach propagandowych, Sąd Apelacyjny uwzględnił zażalenie w części dotyczącej nakazania uczestnikom zamieszczenia w prasie lokalnej oświadczenia o przeproszeniu wnioskodawcy.

Kolejnym ze środków, które mogą być zastosowane przez Sąd, jest możliwość nakazania osobom rozpowszechniającym nieprawdziwe informacje wpłaty określonej kwoty na rzecz organizacji charytatywnej. Jest to roszczenie uzasadnione co do zasady i z przyczyn omówionych powyżej nie może być oddalone tylko z tej racji, że uczestnicy postępowania podnoszą zarzut działania w interesie społecznym.

Wnioskodawca domagał się nakazania uczestnikom wpłaty 10.000 zł, a więc maksymalnej sumy określonej w art. 35 ust. 1 pkt 6 u. r. l. W ocenie Sądu Apelacyjnego kwota ta jest jednak zbyt wysoka w odniesieniu do wagi stawianych wnioskodawcy zarzutów i stopnia naruszenia jego dóbr. Sumą odpowiednią dla realizacji prewencyjnego celu regulacji zawartej w wymienionym wyżej przepisie i adekwatną do ilości zarzutów, które ostatecznie nie zostały potwierdzone, jest 3.000 zł. W pozostałym zakresie żądanie wnioskodawcy podlegało oddaleniu.

Dlatego też, na podstawie art. 385 i art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na fakt, że niniejsza sprawa miała charakter sporny, a jej wynik jest korzystny dla wnioskodawcy, Sąd Apelacyjny skorygował zaskarżone orzeczenie w punkcie czwartym, stosownie do uregulowania zawartego w art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Mając na uwadze charakter dochodzonych roszczeń, polegających w zasadzie na żądaniu ochrony dóbr osobistych, połączonych z majątkowym żądaniem zapłaty określonej kwoty na wskazany cel społeczny, zasądzono solidarnie od uczestników na rzecz wnioskodawcy kwotę 960 zł, stanowiącą minimalną stawkę wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, na którą składały się kwoty 600 zł oraz 360 zł, ustalone w oparciu o przepisy § 6 pkt 3 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348). Podobnie o kosztach postępowania odwoławczego postanowiono

kierując się wynikiem postępowania, obciążając uczestników kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez wnioskodawcę, ustalonymi w oparciu o wskazane wyżej przepisy oraz § 13 ust.1 pkt 2 rozporządzenia.